

M. Andrełowicz

Wspomnienia pośmiertne

Palestra 8/6(78), 70

1964

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

WSPOMNIENIA POŚMIERTNE

Dnia 29 lutego 1964 r. zmarł w Londynie Jan Łuczywek, b. adwokat w Wilnie, przez szereg lat członek organów Wileńskiej Izby Adwokackiej.

Jan Łuczywek urodził się w Pabianicach w lutym 1899 roku.

Do szkoły średniej uczęszczał w Łodzi, dorabiając korepetycjami. W roku 1918 wstąpił jako ochotnik do wojska i wraz baonem harcerskim, w którym służył, trafił do Wilna, gdzie zapisał się jako jeden z pierwszych w poczet studentów wskrzeszonej wtedy uczelni — Uniwersytetu im. Stefana Batorego.

Po ukończeniu studiów poświęcił się adwokaturze.

Zawód adwokata uważał za zaszczytną, ale i za zobowiązującą funkcję społeczną. Adwokatura dała mu możliwość rozwoju i pogłębienia wiedzy, wykazania na co dzień walorów jego umysłu i serca. Dbał o zaufanie kolegów i klientów i cieszył się tym zaufaniem.

Utworzenie na podstawie prawa o ustroju adwokatury z 1932 r. obowiązkowego Funduszu Wzajemnej Pomocy przy Izbie Adwokackiej umożliwiło Janowi Łuczywowskiemu wykazać szczerą oddanie się pracy społecznej i duży talent organizatorski. Był faktycznym autorem statutu, był duszą tworzonego Funduszu Wzajemnej Pomocy. W styczniu 1934 roku został wiceprzewodniczącym pierwszej powołanej przez Radę Adwokacką komisji tego Funduszu, a następnie przewodniczącym komisji.

Od roku 1934 pełni kolejno szereg funkcji w organach Wileńskiej Izby Adwokackiej: jest członkiem Rady, rzecznikiem dyscyplinarnym, członkiem Komisji Rewizyjnej, kierownikiem konsultacji.

Po wybuchu wojny w 1939 roku rozpoczął tułaczę życie, które zaprowadziło go do Anglii. Ostatnio zamierzał wrócić do kraju i czynił w tym względzie przygotowania, które przerwała nagle śmierć.

M. Andrełowicz

NACZELNA RADA ADWOKACKA

Uchwały Wydziału Wykonawczego Naczelnej Rady Adwokackiej

1. ŁĄCZENIE Z ZAWODEM ADWOKATA FUNKCJI TŁUMACZA PRZYSIĘGŁEGO ORAZ NAUCZYCIELA W SZKOLE

(uchwała Wydziału Wykonawczego Naczelnej Rady Adwokackiej z dn. 13.III.1964 r.)

Wydział Wykonawczy Naczelnej Rady Adwokackiej, po rozpoznaniu pisma Rady Adwokackiej w Koszalinie z dnia 29 stycznia 1964 r. w kwestii wyjaśnienia, czy z wykonywaniem zawodu adwokata można łączyć pełnienie funkcji tłumacza przysięgłego języków obcych oraz nauczyciela w szkole podstawowej wieczorowej dla dorosłych,

postanowił:

na podstawie art. 55 ust. 1 pkt 4 ustawy o u.a. wyjaśnić, co następuje:

1.

Ustawa o ustroju adwokatury z dn. 19 grudnia 1963 r. określa dwie grupy stanowisk, których nie wolno łączyć z zawodem adwokata.